

tentokrát v Medžugorje účastnila nejen společného programu, ale troufla jsem si i na sólo akce. A nemělo to chybu! Něco úžasného! Jako v pohádce, když se před vámi otevřou tajné dveře, objevíte dosud nepoznané, nový prostor, novou dimenzi. V mnohatisícových davech poutníků jsem si připadala opuštěná jako „kůl v plotě“ a na místech, kde jsem byla fyzicky sama, jsem se cítila šťastná, spokojená, jako doma. Okolní svět přestal existovat, spočívala jsem v náručí Otce a Matky. Oba mě konejšili, naslouchali, rozuměli i beze slov! Naprosto osobní, osvobozující, intimní, nesdělitelné, neopakovatelné. Zaplavil mě pocit štěstí a radosti, chtělo se mi zpívat, smát se i plakat zároveň. Vzpomněla jsem si na slova sv. Petra a do nekonečna opakovala: „Pane, je dobře, že jsem tady!“ Z krásného snu se mi ani nechtělo probouzet a vracet se zpět. Teprve po třech letech jsem objevila, že na Podbrdu se mohu pomodlit nejen tajemství Radosného růžence, ale že „růžencová cesta“ má pokračování. To jsem jen „náhodou“ zabloudila a byla za to nesmírně vděčná. Hledejme Boha, když je možné a kde je možné Ho najít! Víme, že nebyl v zemětřesení ani ve vichřici, Bůh není ve víru a hluku velkoměst, ve světlech ramp, v novodobých „chrámech“ (nákupních centrech) ve vtíravé „všudypřítomné“ reklamě. Bůh žádnou reklamu nepotřebuje!. Ten, který byl, je a bude, nepodléhá módě, sledovanosti, přízni či nepřizni médií a rádoby „mocných“, ač se o to mnozí pokoušeli (nacisté, komunisté i další nepřátelé) a pokoušejí stále. Uvědomme si, že Bůh není závislý na nás, ale my na NĚm, Bůh se bez nás obejde, ale my ne! Kde Ho najít? V Eucharistii v tichém svatostánku, v každém bližním, v potřebných a nutných, ve svém nitru, všude, ve všem a ve všech Ho najdeme, až se naučíme být tiší a pokorní. Chce to odvahu vypnout TV, rozhlas, mobil, internet, odložit noviny (především bulvár), časopisy, každý balast, zavřít i svá ústa a otevřít své nitro, ztišit se a naslouchat, co k nám mluví náš Bůh. V tichu může člověk „vzejít světlo“ a když jsme zticha, můžeme čekat pomoc. To věděli již proroci, žalmisté, apoštolové, ale především sám Ježíš: všichni hledali ticho (už tehdy!), aby v rozhovoru s Bohem vyřešili to, co jim v životě připravovalo žal a starosti, co je téměř zlomilo. Sv. Ambrož (asi 340-397) řekl: „Dábel hledá hřmot (hluk, lomoz), Kristus však hledá mlčení.“ Všimněme si, že dnes v záplavě zboží se ticho stalo „zbožím“ naprosto nedostatkovým (doslova podpuťovým).

Dokončení se odkládá na příště. *Johanka*

Dvojlístek

od Panny Marie Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově

Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01

tel. : 474651396

e-mail: dvojlistek.chomutov@seznam.cz

web: www.farnostchomutov.cz

90. ČÍSLO

Prázdniny 2013

Milí čtenáři,

dnes se v úvodníku budeme věnovat hlavním postavám tohoto nového měsíce, ale i uplynulého tříletého období duchovní obnovy v naší vlasti, svatým Cyrilovi a Metodějovi. 1150 let od jejich příchodu si budeme připomínat právě o nastávající Slavnosti svatých Cyrila a Metoděje na Velehradě, kam bude směřovat v tyto dny mnoho poutníků. My si tyto dvě vzácné postavy připomeneme redakčně zkrácenou ukázkou z knihy Benedikta XVI. „*Velké postavy středověké církve*“:

Cyrl se narodil v Soluni úředníkovi císaře Lva roku 826/7 jako nejmladší ze sedmi dětí. V dětství se naučil slovanskému jazyku. Ve svých čtrnácti letech byl poslán na studia do Konstantinopole a stal se tam druhem mladého císaře Michaela III. Seznámil se s různými univerzitními předměty. Cyril odmítl slibné manželství, rozhodl se přijmout svěcení a stal se knihovníkem patriarchátu. Krátce na to, v touze po samotě, vstoupil do kláštera, ale brzy byl odhalen a byla mu svěřena výuka posvátných i světských věd. Tento úkol plnil tak dobře, že si vysloužil přídomek „Filozof“. Mezitím jeho bratr Michael, narozený roku 815, po úřední kariéře v Makedonii roku 850 opustil svět, aby začal mnišský život na hoře Olymp v Bithynii, kde přijal jméno Metoděj.

Také Cyril, přitahován bratrovým příkladem, se rozhodl zanechat vyučování a vydal se na horu Olymp medítovat a modlit se. Několik let poté – kolem roku 861 – ho však císařská vláda pověřila misí mezi Chazary u Azovského moře, kteří žádali, aby k nim byl poslán učenec, jenž by uměl diskutovat s Židy a saracény. Cyril, doprovázen bratrem Metodějem, se zdržel delší dobu na Krymu, kde se naučil hebrejsky. Tady také našel tělo papeže Klementa I., který tam byl poslán do vyhnanství. Našel jeho hrob, a když se spolu s bratrem vydali na zpáteční cestu, odnesli si s sebou cenné relikvie. Když se vrátili do Konstantinopole, byli oba bratři posláni na Moravu císařem Michaelem III., na něhož se moravský kníže Rastislav obrátil s touto žádostí: „Náš lid se odřekl pohanství a drží se křesťanského zákona, ale nemáme takového učitele, který by nám vyložil v našem jazyku pravou křesťanskou víru.“ (Misie měla záhy neobvyklý úspěch. Oba bratři přeložili liturgii do slovanského jazyka a získali si mezi lidem velké sympatie.

To však vzbudilo nevraživost u franckého kléru, který přišel na Moravu před nimi a toto území chápal jako součást vlastní církevní jurisdikce. Oba bratři se tedy roku 867 vydali do Říma, aby dosáhli spravedlivého řešení. V Římě byli Cyril a Metoděj přijati papežem

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS C

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
7.7.	14. v mezidobí	Iz 66,10-14c	Gal 6,14-18	Lk 10,1-12.17-20
14.7.	15. v mezidobí	Dt 30,10-14	Kol 1,15-20	Lk 10,25-37
21.7.	16 v mezidobí	Gn 18,1-10a	Kol 1,24-28	Lk 10,38-42
28.7.	17 v mezidobí	Gn 18,20-32	Kol 2,12-14	Lk 11,1-13
4.8.	18. v mezidobí	Kaz 1,2;2,21-23	Kol 3,1-5.9-11	Lk 12,13-21
11.8.	19. v mezidobí	Mdr 18,6-9	Zd 11,1-2.8-19	Lk 12,32-48
18.8.	20. v mezidobí	Jer 38,4-6.8-10	Zd 12,1-4	Lk 12,49-53
25.8.	21. v mezidobí	Iz 66,18-21	Zd 12,5-7.11-13	Lk 13,22-30
1.9.	22. v mezidobí	Sir 3,19-21.30-31	Zd 12,18-19.22-24a	Lk 14,1.7-14

Hadriánem II., který jim vyšel vstříc ve slavnostním procesí, aby důstojně přijal relikvie svatého Klementa. Papež také pochopil velkou důležitost jejich výjimečné misie. Neváhal proto a misii dvou bratří na Velké Moravě schválil; přijal a schválil také užití slovanského jazyka v liturgii. V Římě však Cyril těžce onemocněl. Když cítil, že se blíží jeho konec, chtěl se zcela zasvětit Bohu jako mnich v jednom z řeckých klášterů ve městě a přijal mnišské jméno Cyril (jeho křestní jméno bylo Konstantin). Naléhavě pak prosil bratra Metoděje, který byl mezitím vysvěcen na biskupa, aby neopouštěl misii na Moravě a vrátil se k tamějšímu lidu.

Metoděj, věrný závazku, který přijal spolu s bratrem, se následujícího roku (870) vrátil zpět na Moravu. V Panonii (dnešní Maďarsko) znovu narazil na násilný odpor frankkých misionářů, kteří ho uvěznili. Neklesl však na mysl, a když byl roku 873 osvobozen, začal aktivně organizovat církev tím, že zformoval skupinu svých učedníků. Jejich zásluhou pak mohla být překonána krize, která nastala po Metodějově smrti 6. dubna 885.

Máme-li nyní krátce shrnout duchovní profil obou bratří, je třeba povšimnout si především nadšení, s nímž Cyril přistupoval ke svému překladatelskému dílu, které započal slovy: *Proto slyšte, Slované, Slovo, které od Boha přišlo, slovo, jež krmit lidské duše, slovo, jež sílí srdce i rozum, slovo to, jež vede k poznání Boha.*“ Postupně vznikala hlaholská abeceda, která byla později upravena a dostala jméno cyrilice na počest svého inspirátora. To byla rozhodující událost pro rozvoj slovanské civilizace. Cyril a Metoděj byli přesvědčeni, že jednotlivé národy nemohou pokládat Zjevení za plně přijaté, dokud je neuslyší ve svém jazyce a nebudou je číst v písmu své vlastní abecedy.

Metodějovi patří zásluha za to, že dílo, kterého se spolu s bratrem ujali, nebylo v zárodku přerušeno. Zatímco Cyril, filozof, tíhl ke kontemplaci, Metoděj byl veden spíše k činnému životu. Díky tomu tak mohly být později položeny základy toho, co bychom mohli nazvat „cyrilometodějskou ideou“, která v různých historických obdobích provázela slovanské národy a inspirovala jejich kulturní, národní a náboženský rozvoj. Uznal to už papež Pius XI. v apoštolském listu, ve kterém oba bratry nazývá „syny Východu“, kteří jsou svou vlastní Byzantinci, rodem Řekové, posláním Římané a svými apoštolskými plody Slované. Jejich role v dějinách byla pak slavnostně potvrzena papežem Janem Pavlem II., který je apoštolským listem prohlásil vedle svatého Benedikta za spolupatrony Evropy. Cyril a Metoděj představují klasický příklad toho, čemu dnes říkáme inkulturace. To předpokládá velkou dávku pokory a především velmi náročnou „překladatelskou“ práci, protože je třeba nalézt výrazy, které vhodně předloží a neznehodnotí bohatství zjeveného Slova. Svatí bratři Cyril a Metoděj o tom zanechali svědectví natolik významné, že z něj církev ještě dnes čerpá inspiraci a orientaci.

(Benedikt XVI., Velké postavy středověké církve)

Šťastné prožívání doby prázdnin a letních měsíců všem přeje a vyprošuje P. Radim

STANE SE

O nedělích **7., 14. a 21. července** se konají na **Květnově poutě**. Mše svaté na Květnově jsou v 8.30 hod v 10.30 hod a ve 14.15 hod v německém jazyce. Autobus na Květnov z důvodu nevytížení až do odvolání nepojede.

V době letních prázdnin budou **bohoslužby během týdne** v Chomutově takto:
Děkánský kostel: PO, ÚT, ST, CT, PÁ, SO v **7.15 hod**
ST, PÁ v **18.00 hod**
Sv. Barbora: UT, PÁ v **17.00 hod**

Vzhledem k poutím na Květnově bude **mše sv. o nedělích 7., 14. a 21. července v děkánském kostele pouze v 9.00 hod.** U sv. Barbory v 18.00 hod.

Mše sv.o velkých prázdninách v Březně u Chomutova nebudou.

V pátek **5. 7. o Slavnosti sv. Cyrila a Metoděje.** bude mše sv. v **8.00 hod.** v děkánském kostele a v **17.00 hod** u sv. Barbory.

V neděli **7. 7. ve 14.00 hod** bude mše sv. na Vysoké Jedli.

V sobotu **13.7.** přijmou svátost manželství Ludmila Pavličková a Ondřej Kroupa v Průněřově.

V sobotu **13.7.** budou v děkánském kostele oddáni Alžběta Řehořková a Kamil Khan.

V pátek **26.7.** po večerní mši sv., která začíná v **18.00 hod** v děkánském kostele bude pobožnost **ke sv. Anně u Trojičního sloupu**, tak jak již tradičně bývá.

V sobotu **27.7. v 15.00 hod** bude v **Křímově** poutní mše sv. **ke cti sv. Anny.**

V neděli **28.7. ve 14.00 hod** bude taktéž v **Hořenci/Nezabylicích** průvod od křížku a následně **poutní mše ke cti sv. Anny** v obnovené kapliče.

V neděli **28. 7. v 10.00 hod** bude mše svatá v **kostele sv. Ignáce** ke cti tohoto patrona o Viktoriánských slavnostech města. Proto mše sv. v 10.00 hod v děkánském kostele nebude.
Všichni jste srdečně zváni !!!

V neděli **4. 8. ve 14.00 hod** bude mše sv. na Vysoké Jedli.

Poutní mše svatá v naší farnosti **Nanebevzetí Panny Marie** bude v **neděli 18. 8.**

Ranní mše sv. v **8.00 hod** především pro ty, kteří nemohou na hl. mši sv.

Slavnostní mše sv. v 10.00 hod. Všichni jste srdečně zváni!

Prosíme Vás o zajištění občerstvení na naši pouť, Vy kdo můžete – tak jako každoročně upečením koláčků či cukroví a přinesení na děkanství – nejlépe v sobotu 17. 8. Pán Bůh Vám odměň Vaši pomoc!

V sobotu **24.8.** bude mše sv. v **Boleboři v 10.00 hod**

V neděli **25. 8. v 11.30 hod** bude v Bílencích poutní mše sv. ke cti **sv. Bartoloměje**

V **neděli 1. 9.** budeme při mši sv. v **10.00 hod** v děkánském kostele zvláště prosit **o Boží požehnání do nového školního roku pro naše děti, školáky, studenty i kantory.**

MEDJUGORJE – 5. ČÁST

Možná si mnozí řeknou: jak to může někoho bavit, vždyť je to stále stejné. Na první pohled snad, ale na druhý, už je vše jiné! Mohu potvrdit z vlastní zkušenosti. Pokaždé mě osloví, zaryje se do srdce, utkví v myslí, dotkne se, nebo jak říkám dostane mě něco jiného. Nedá mi nevzpomenout na našeho milého pana vikáře, který nás s otcovskou láskou jemně napomínal, abychom si z každé promluvy i z té méně zdařilé (tím mínil svoji ☺) zapamatovali alespoň jednu myšlenku. Ne vždy se mi to daří, ale stále se o to pokouším. Vzhledem k tomu, že se počítám k „medjugorským mazákům“ a navíc s pozhledem našeho pana faráře, jsem se